

39è JOCS FLORALS de Sant Boi 2026

(Narrativa)

ELS “VERDINES”

Temps era temps... Jo i la meva germana estàvem jugant a l'amagatall, però de sobte, la Ingrid, es va adonar que hi havia un insecte molt peculiar.

-Guau! Mira Greta, és un insecte molt estrany!-va exclamar la Ingrid.

-Ual·la! És veritat!-vaig dir.

-I si li fem un “Tour” al voltant del parc?-va dir.

-Bona idea! Som-hi!-vaig dir.

Aquest parc era la casa d'aquest insecte, el parc del drac de tres caps.

L'endemà, aquell insecte va anar a casa seva, i va explicar tot allò que va fer.

Els insectes es van interessar també en fer un Tour, per això es van abocar tots per la finestra de casa seva, però no estàvem al parc.

-Són aquelles les nenes?- Va dir un dels insectes.

-No, no son elles- Va dir el afortunat.

-I aquelles?- va dir un altre insecte.

-No, crec que no estan, han marxat.- va dir el insecte afortunat.

-Quina sort que has tingut! HAS POGUT FER EL TOUR I NOSALTRES NO!-. Va dir un insecte molt capritxós.

-QUINA BARRA!.-Va dir un altre insecte.

Tots els insectes van discutir per qui anava primer a fer el Tour, estaven rumiant que si haurien de discutir amb el que ho va fer, que si hi hauria una guerra per veure qui guanyava, i altres van pensar que ningú s'ho mereixia, i que donava igual.

-BASTA! No passa res si ningú ho fa, i hi ha encara moltíssims nens que ens ho poden fer.

39è JOCS FLORALS de Sant Boi 2026*(Narrativa)*

Tots els insectes van parlar per posar-se d'acord, però va arribar el rei de tots els insectes.

-SILENCI! POBLE DE "VERDINES"!- va cridar.

Tothom va callar. Era el rei de maragda, pel seu color de closca, que era radiant, brillant, i molt impressionant.

-Em sembla que tothom està barallant-se per fer el Tour que actualment és molt conegut per aquí, aquelles nenes no tornaran sempre, i si tornen, ja faran el que elles vulguin, ja que aquelles nenes, no ens poden entendre, i això és un problema, ja que no li podem dir que ens facin un Tour a cadascun perquè, seria un acte d'esclavitud, i no parlen el nostre llenguatge. Els humans els hem de respectar, perquè encara que siguin més malvats amb la natura, i mil vegades més poderosos i forts que nosaltres, els hem de respectar. Aquelles nenes, que ens podrien haver trepitjat, i assassinat amb moltíssima facilitat, no ho han fet, si no que ens han fet un Tour, amb amabilitat, sense espantar-se, ni cridar, si ens ho fessin altres nens, ens haurien llençat, i maltractat, AIXÍ QUE ARA, HEM DE RESPECTAR I ANAR A BUSCAR AQUELLES NENES!-. Va dir el rei Maragda.

-Però rei, abans ens vas dir que ens ho podien fet altres nens, perquè ara dius que son lletjos, malcriats, i assassins trepitjadors?.- va dir uns dels insectes.

-Perquè la majoria de nens son així, però ho vaig dir perquè encara que hi hagin poques probabilitats, és possible que ens faci un Tour un nen o nena innocent.- va contestar el rei Maragda.

Després de tot aquell discurs tan gran, alguns soldats del castell es van oferir per anar en cerca de nosaltres. Però, setmanes després, no van regressar. Per això, van enviar més i més soldats, però aquells no regressaven. El rei finalment, va deixar de confiar en nosaltres, i per això no es troben més "VERDINES" en aquella zona, jo i ma germana encara no saben on van anar, però, en aquella època, on encara anaven a buscar-nos, a camí de l'escola es van trobar molts Verdines trepitjats per terra, per això en va fer curiositat i vaig fer aquest conte.